

Dones, una altra celebració

12.03.2013 | 08:58 - Opinió

OLGA MOROTE El passat divendres 8 de març va fer tres anys de la intensa nevada caiguda a les comarques gironines que al cap d'uns dies encara havia deixat més de vint mil llars gironines sense llum i, en el pitjor dels casos, també sense aigua. Així ho escrivia en el meu article "Un 8 de març per recordar", del dimarts 16 de març de 2010. Aquell dia la neu també va colgar els actes programats per celebrar el Dia Internacional de la Dona Treballadora, declarat oficialment per l'Assemblea General de l'ONU a partir de l'any 1977. I seguim, any rere any, celebrant-lo amb multitud d'actes que recorden que la lluita per canviar i millorar la vida de les dones ha estat molt llarga, dura, plena de coratge, tenacitat i sacrificis, i que encara queda molt camí per recórrer. També ho escrivia fa tres anys en el mateix article. Dissabte vaig llegir en aquest diari que divendres passat, a Girona, una quinzena d'entitats es van concentrar al Pont de Pedra amb motiu d'aquesta celebració. Es van penjar cartells amb idees i frases en què es protestava contra les retallades i es defensaven els drets de les dones, i es va llegir un manifest per la igualtat d'oportunitats. Per part de les institucions es va organitzar un acte unitari a l'Auditori Josep Irla. També se'n van celebrar a Salt i a Sarrià de Ter. I a molts altres indrets.

El Dia de la Dona Treballadora ha quedat fixat en un dia concret com moltes altres celebracions de diversa índole i cada any repetim i exigim una sèrie de drets i denunciem els actes execrables comesos contra les dones. Sense caure en el maniqueisme, les dones segueixen sent maltractades i, en les situacions més tràgiques, hi perden la vida. Les dones segueixen pagant més que ningú les conseqüències de la crisi i segueixen sent una minoria les que ocupen càrrecs de responsabilitat a les empreses. Guanyen per majoria davant les escoles quan és l'hora de recollir els fills, a la consulta del metge o del pediatre, cuinant, netejant, escombrant, fregant, planxant, tenint cura als hospitals o a casa dels familiars malalts...I podríem seguir. La societat "avançada" utilitza formes enganyoses i manté actituds molt subtils per fer-nos creure allò que convé però la igualtat respecte dels homes encara és una fita molt llunyana tot i l'agraïment infinit a les dones d'arreu que ens han obert el camí malgrat les dificultats i les crítiques rebudes dels més propers i no diguem dels més llunyans. Per a nosaltres, les dones, sempre ha estat i segueix sent molt difícil fer realitat els propis somnis. Poder conciliar-los amb la multitud d'obligacions que ens han caigut al damunt des de temps immemorials. Encara avui, en ple segle XXI, se segueix pagant un preu molt alt.

Escriptores com Caterina Albert, Aurora Bertrana, Simone de Beauvoir, Montserrat Roig, Virginia Woolf, Mercè Rodoreda i moltes més ho van patir en les seves vides. Ho van deixar escrit. Ho podien dir més alt però no més clar. L'Escala, Girona, París, Barcelona, Londres, Romanyà de la Selva... Diferents temps, diferents espais, diferents veus. Un sol clam.

En paraules d'Aurora Bertrana: "(...) Això m'ha fet reflexionar molt i he vist amb tristesa que passarem molts treballs abans que a les dones ens considerin aptes per compartir amb ells l'os polític, administratiu o intel·lectual. A la justa indignació de les amigues que han acudit a mi, amb l'esperança d'una defensa, vull dedicar aquest article per a repetir una vegada més allò que els he dit tantes vegades: treballem amb totes les nostres forces per al desenvolupament cultural català que és el que ha de salvar-nos d'aquests deplorables malentesos". (Neus Real Mercadal, Aurora Bertrana, periodista dels anys vint i trenta. CCG Edicions).

Publicat a: Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/03/12/dones-altra-celebracio/608130.html>